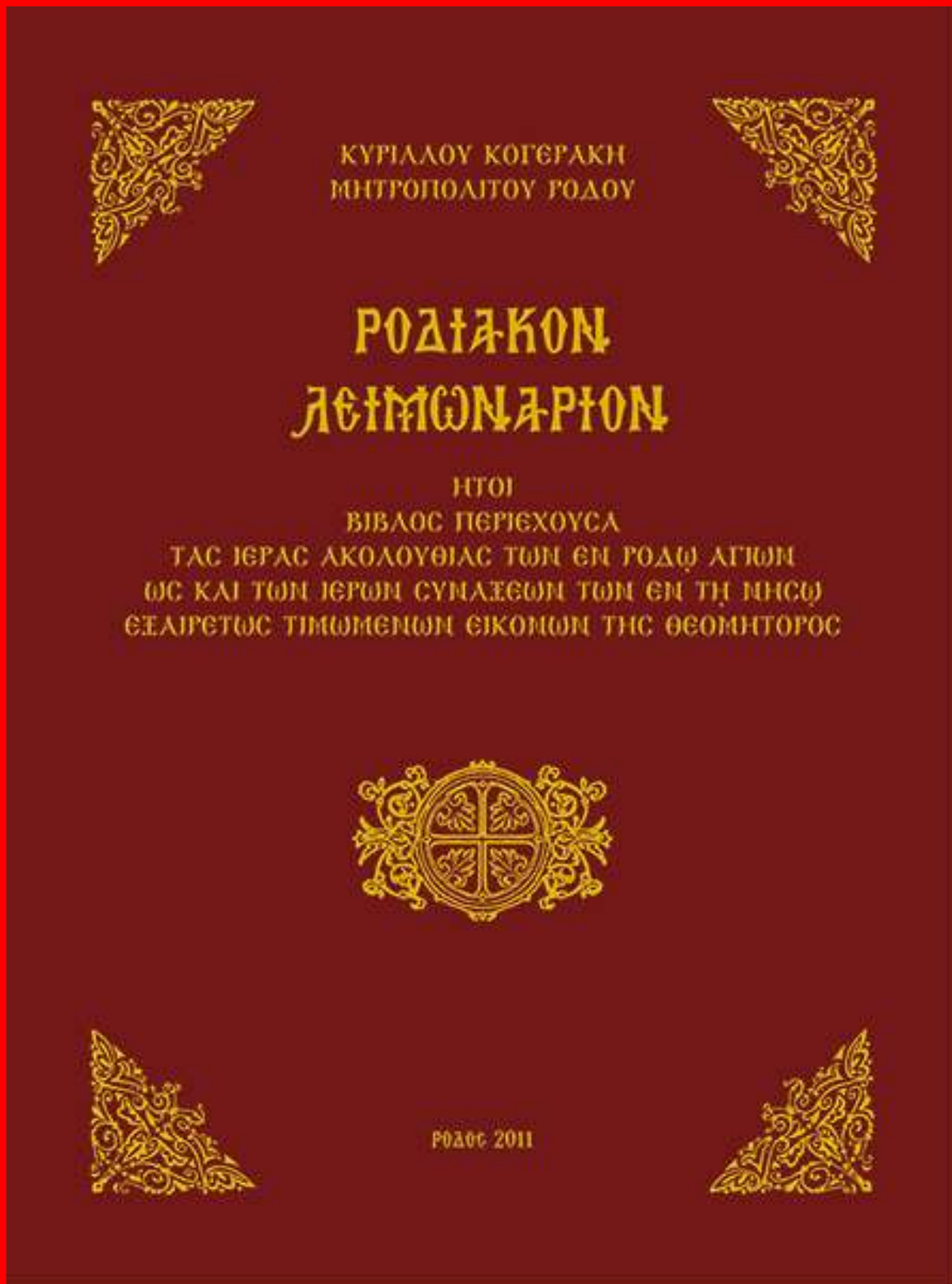

TEZAUUR LITURGIC
27 AUGUST
+CHIRIL KOGHERAKIS,
MITROPOLITUL RHODOSULUI

SLUJBA
SF. MARE
MUCENIC
FANURIE
DE LA RHODOS

RHODIAKON LIMONARION
RHODOS, 2011

27 Αὐγούστου

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ ΤΟΥ ΝΕΟΦΑΝΟΥΣ

Ποίημα Μητροπολίτου Ῥόδου Κυρίλλου Κογεράκη

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἰσθῶμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στύλον εὐσεβείας σε, καὶ στρατιώτην ἀήτητον, οἱ πιστοὶ σε γινώσκομεν, Φανούριε ἔνδοξε, ὡς νεοφανέντα, ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἣν καταυγάζεις ὡς ἀστήρ, καὶ τὰ τοῦ κόσμου φωτίζεις πέρατα· διὸ Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐν ὑψίστοις καθήμενος, τοῖς πιστοῖς σε ἐδήλωσε, τὸν πρὸ πάλαι κρυπτόμενον.

Ἐ΄στης τῆς ἐφέσεως, οἶα περ φθάσας τὸ ἔσχατον, ὀρεκτῶν παναοίδιμε, φωτὸς ἀξιούμενος, ᾧ φωτίζεις πάντα, τοὺς σὲ εὐφημοῦντας, καὶ φανεροῖς τὰ ἐν κρυπτῷ, ὡς ἐνεστῶτα Μάρτυς Φανούριε· διὸ σου τὸ σεβάσιμον, περικυκλοῦμεν εἰκόνισμα, ἐν αὐτῷ κατοπεύοντες, τὰ φρικτὰ σου μαρτύρια.

Εὐρέσει Εἰκόνας σου, καὶ τοῦ Ναοῦ τοῦ ἁγίου σου, ἡ θεόσωτος πόλις σου, ἡ Ῥόδος εὐφραίνεται, ῥύστην σε πλουτοῦσα, καὶ πρόμαχον μέγαν, καὶ τῶν θαυμάτων

τὴν πληθύν, ἃ διανέμεις τοῖς προσιοῦσί σοι, δοξάζει ἐκτελοῦσά σου, τὴν σεβασμίαν πανήγυριν, Ἀθλοφόρε Φανούριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον τὴν μνήμην σου, ἢ τῶν Ῥοδίων Μητρόπολις, ἐορτάζει Φανούριε, καὶ χαίρει τῷ πνεύματι, ἀνυμνολογοῦσα, τῆς ἀθλήσεώς σου, τὰ ἀγωνίσματα λαμπρῶς, καὶ ἰκετεύει σε ἀνακράζουσα· Προστάτης μου καὶ πρόμαχος, ἔσο αἰ παμμακάριστε, καὶ ὑπέρμαχος ἄριστος, τῶν ἀξίως τιμώντων σε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ἐνα καὶ παράδοξα θαύματα, ὁ Κύριος ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ἐκάστοτε, μεθ' ὧν καὶ ἐν ὑστέροις καιροῖς, τὸν θαυμαστὸν ἐν Μάρτυσι Φανούριον, ἄλλον ἥλιον ἀνέδειξε, τοῖς θαύμασι λάμποντα· πρὸς ὃν καὶ ἡμεῖς, τὸν ὕμνον προσφέρομεν λέγοντες· Χαίροις ὁ νεοφανῆς ἀστήρ, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καὶ Μαρτύρων ἀγλάϊσμα· χαίροις ὁ τὸν ἀγῶνα, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσας στερρῶς, ἐν γῆ δὲ πλείστοις ἔτεσι κρυπτόμενος, καὶ διὰ τῆς Εἰκόνοσ σου ἐν κόσμῳ φανερωθεῖς, παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Θεοῦ· Χαίροις Ῥοδίων τὸ ἐγκαλλώπισμα, καὶ τῶν πιστῶν πρεσβευτῆς ἐτοιμότατος. Αὐτῷ οὖν μὴ παύση πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων, τὴν σεβασμίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ ἰκετεύομεν, πρέσβευε

Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἀθλοφόρου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ' . Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὡσπερ ῥόδον πανεύοισμον, ἢ ἐν δόξῃ ἐκλάμπουσα, Ῥόδος ἢ περίφημος εὐραμένη σε, καίρει ὀσμαῖς τῶν θαυμάτων σου, πλησθεῖσα Φανούριε, καὶ δοξάζει σε πιστῶς, καὶ προστρέχει τῇ σκέπῃ σου, τῆς Εἰκόνοσ σου, εὐσεβῶς προσκυνοῦσα χαρακτῆρα, καὶ θαυμάτων τὰ σημεῖα, ἃ σοι Θεὸς ἐδώρησατο.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Ἐξεπλάγησαν ἅπαντες, τὰ ἐξ αἴφνης βλεπόμενα, τῆς σεπτῆς Εἰκόνοσ σου πάθη ἔνδοξε, τὰ πλείστοις χρόνοις ἀγνώριστα, ᾧ θεῖε Φανούριε, καὶ Ναὸν περικαλλῆ, διὰ τοῦτο ἀνήγειραν, καὶ ἠὺτρέπισαν, ὑμνωδίαῖς ἐνθέοις εὐφημοῦντες, τὸν δοξάσαντά σε Μάρτυς, θαυμάτων πλήθει καὶ χάρισι.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Τούτου βίος ἀγνώριστος, τοῖς ἀνθρώποις διέμενε, μόνῳ γνωσκόμενος τῷ Θεῷ ἡμῶν, τὸ δὲ αὐτοῦ ἐξεικόνισμα, δεδήλωκεν ἄριστα, οἷος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, νικητῆς φανερούμενος, τοῦ ἀλάστορος, καὶ σεπτὸς Ἀθλοφόρος· ὃν ὑμνοῦμεν, καὶ γεραίρομεν ἐκ πόθου, ὡς Ἀθλητὴν γενναιότατον.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀστρον φαεινότατον, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασι σήμερον,
καὶ τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἐφώτισε· τὸν γὰρ ἐν Ῥόδῳ
κρυπτόμενον θεῖον Ναόν, ὁ Κύριος ἐφανέρωσεν,
οἰκιστὴν ἔχοντα τὸν μέγαν ἐν Μάρτυσι Φανούριον, τὸν
ἐνδοξον στρατιώτην καὶ ἀήττητον· ὃν εὐφημοῦντες ἐν
ὑμνοῖς ἱκετεύσωμεν, ὅπως πρεσβεύῃ ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν
ἐν πίστει τελούντων, τὴν ἀεισέβαστον αὐτοῦ καὶ θεῖαν
πανήγυριν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ
Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ Προοιμιακὸς καὶ τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ
τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσθῶμεν στίχ. η' καὶ ψάλλομεν τὰ
κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ σεπτὴ σου Εἰκὼν,
θαυμαστῶς ἀνέθορε, προνοία τῆ θεϊκῆ, ἐκ γῆς
Φανούριε, καὶ μέγαν σε τοῦ Χριστοῦ, τῆ Ἐκκλησίᾳ
ἐγνώρισε Μάρτυρα, παρέχοντα δωρεάν, τῶν ἰαμάτων
τὴν χάριν τοῖς κράζουσι· Χαίροις θεῖε Ἀθλοφόρε,

Ἐκκλησίας καύχημα, Ὁρθοδόξων τὸ κλέος, καὶ
Ῥοδίων τὸ ἀγλαΐσμα.

Βαβαὶ τῆς σῆς προμηθείας Χριστέ! σὺ γὰρ ἐκ
λαγόνων, τῆς γῆς ἐφανερώσας, Εἰκόνα τὴν ἱεράν, τοῦ
Ἀθλοφόρου σου, καὶ τοῦτον ὡς ἀγαθός, περιφανῆ
καταστήσας τοῖς θαύμασιν, εὐεργετεῖς δι' αὐτοῦ, τοὺς
ἐκ καρδίας αὐτῷ ἀνακράζοντας· Χαίροις Μάρτυς
τροπαιοῦχε, μέγιστε Φανούριε, ὁ ἐκ Ῥόδου τῷ κόσμῳ,
ἀνατείλας ὡσπερ ἥλιος.

Τῆς σῆς Εἰκόνοσ τὴν εὖρεσιν, ἐν ἀγαλλιάσει, νῦν
πανηγυρίζομεν, τιμῶντές σε οἱ πιστοί, σοφὲ Φανούριε·
ἐφάνης γὰρ δι' αὐτῆς, τῇ Ἐκκλησίᾳ φωστῆρ ὡσπερ
ἄδυτος, ἐξανατέλλων ἀεὶ, τῶν δωρεῶν σου τὸ φῶς τοῖς
κραυγάζουσι· Χαίροις τῶν Μαρτύρων κλέος,
Ὁρθοδόξων στήριγμα, καὶ προστάτης τῆς νήσου, τῶν
Ῥοδίων ἀκαταίσχυντος.

Τὴν σὴν ὑπέριμον ἄθλησιν, εὐλαβῶς τιμῶμεν, ἦν
Χριστοῦ τῷ ἔρωτι, νεότητος ἐν ἀκμῇ, λαμπρῶς
ἐτέλεσας· κἂν ἄγνωστος γὰρ τὸ πρὶν, τῇ φανερώσει τῆς
θείας Εἰκόνοσ σου, ἐγνώσθη Μάρτυς ἡμῖν, τοῖς
ἀκορέστῳ ἀγάπη βοῶσί σοι· Χαίροις Ἀθλοφόρων δόξα,
κράτιστε Φανούριε, αἰχμαλώτων ὁ ρύστης, καὶ
νοσοῦντων ἡ ἀντίληψις.

Ἔτερα. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Νέον ὄν τῷ σώματι, σὺ κομιδῇ Ἀθλοφόρε, πολὺν
ἐπέδειξας, καὶ ἀκμαῖον φρόνημα, ἐν τοῖς ἄθλοις σου·
σὺ γὰρ Φανούριε, ἐν χειρὶ βαστάζων, τοῦ Σταυροῦ τὸ

μέγα τρόπαιον, ἔστης ἀσάλευτος, ἐν ταῖς προσβολαῖς τῶν κολάσεων, καὶ πλάνης κατετρόπωσας, τῆς εἰδωλικῆς τὴν παράταξιν. Ὅθεν ἀνυψώθης, πρὸς δόξαν θεϊκὴν ὑπὲρ ἡμῶν, ἀκαταπαύστως δεόμενος, τῶν ἀνευφημούντων σε.

Λίθοις συντριβόμενος, τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ στόμα, σιδηροῖς δὲ ὄνυξι, ἀπηνῶς ξέόμενος, τὸ σαρκίον σου, ἐπὶ μαγγάνου τε, προσδεθεὶς τὸ σῶμα, καὶ τῇ πέτρᾳ πιεζόμενος, οὐκ ἐδειλίασας, ἔχων τὸν Χριστὸν δυναμοῦντά σε, καὶ στόματα ἐφίμωσας, τῶν θηρῶν τῇ θείᾳ ἐντεύξει σου. Ὅθεν διὰ πάντων, Φανούριε δοξάσας τὸν Θεόν, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν ἰκέτευε, τῶν ἀνευφημούντων σε.

Ὡίχετο ὁ βύθιος, ἐχθρὸς θρηνῶν καὶ στενάζων, ὅτε σε τοὺς ἄνθρακας, ἀβλαβῶς βαστάζοντα, ἐθέασατο· σὺ γὰρ τῆς πίστεως, ἐν καρδίᾳ φέρων, πῦρ τὸ ἄϋλον Φανούριε, πῦρ ὅλος γέγονας, καὶ πυρὸς τὴν φλόγα ἐνίκησας, ὡς Παῖδες οἱ τρισάριθμοι, οἱ ἐν Βαβυλῶνι τὸ πρότερον. Ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, ἀντίληψιν αἰτούμενοι τὴν σὴν, Μεγαλομάρτυς πανένδοξε, βίου ἐν ταῖς θλίψεσιν.

Ρόδος ἢ περίφημος, σὲ ἀντιλήπτορα ἔχει, καὶ ἡ οἰκουμένη δέ, κραταιὸν ὑπέρμαχον, παμμακάριστε· σὺ γὰρ τὸν Κύριον, ὡς ὁμολογήσας, καὶ ἀθλήσας μέχρις αἵματος, χάριν ἀπέλαβες, τοῦ θαυματουργεῖν τὰ παράδοξα, καὶ πανταχοῦ φαινόμενος, πᾶσι χορηγεῖν τὰ συμφέροντα, καὶ ἐν προστασίαις,

ταχύτατος ὑπάρχειν ἀληθῶς, τοῖς σέ καλοῦσιν ἐκ πίστεως, ἀρράγοῦς Φανούριε.

Δόξα. Ἦχος α'.

Μεγαλομάρτυς Ἀθλοφόρε Φανούριε, σὺ ὁ ἀήττητος στρατιώτης, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης Χριστοῦ, ὁ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους, ἐν μαρτυρίου συμπλοκῇ τροπώσαμενος· σὺ ὁ γενναιότατος Ἀθλητής, ὁ πάλαι ἀθλήσας ὑπὲρ ἄνθρωπον, καὶ ἐν τοῖς ὕστερον τῇ οἰκουμένῃ, γνωστὸς ἐκ τῆς Ῥόδου γενόμενος, τῇ φανερώσει τῆς Εἰκόνης σου· ὁ τοῖς θαύμασι μέγας γνωριζόμενος, ὁ Ἱερεῖς αἰχμαλωσίας λυτρώσαμενος, καὶ τὴν γνῶσιν τῶν ἀφανῶν φανερῶν, φερωνύμως τοῖς ἐπικαλουμένοις σε· ἰκέτευε τῷ δοξάσαντι σε, ἐν Τριάδι προσκυνουμένῳ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν παγκόσμιον δόξαν, τὴν ἐξ ἀνθρώπων σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσα, τὴν ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν Παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα· αὕτη γὰρ ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς Θεότητος· αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἐχθρας καθελοῦσα, εἰρήνην ἀντεισῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέωξε. Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Κύριον. Θαρσεῖτω τοίνυν, θαρσεῖτω λαὸς τοῦ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει τοὺς ἐχθρούς, ὡς παντοδύναμος.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. μγ', 9-14)

Τάδε λέγει Κύριος. Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα,
καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ
ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀναγγελεῖ ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν
τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιοθήτωσαν, καὶ
εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ
μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου, ὃν
ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε ὅτι
ἐγὼ εἶμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός,
καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι
πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα,
ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ
μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ἔτι ἀπ' ἀρχῆς, καὶ
οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω,
καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός,
ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ', 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν
βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι,
καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν
πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν
ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν
ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα

εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. ε', 15-στ', 3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ

θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως.
Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ
ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν
ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους
δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε·
μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ
κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις
ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ
δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ὁσίου Νικηφόρου τοῦ Χίου.

Ἐπεφάνη σήμερον ἡ χάρις τῶν θαυμάτων σου,
Φανούριε πανθαύμαστε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ
εὐρέσει τοῦ πανσέπτου Ναοῦ σου, καὶ τῆς θείας
Εἰκόνοσ σου, αἰχμαλώτους λυτροῦσα, νόσους
φυγαδεύουσα, καὶ πάντων τῶν προσιόντων σοι
πιστῶς, τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα πληροῦσα· διὸ καὶ
ἡμῖν, τοῖς μετὰ πόθου τὴν μνήμην τελοῦσί σου, τὴν
λύσιν τῶν δεινῶν αἴτησαι παρὰ Θεοῦ, καὶ παισμάτων
τὴν συγχώρησιν, ταῖς πρὸς αὐτὸν εὐπροσδέκτοις
ἰκεσίαις σου.

Ὁ αὐτός.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου, Μεγαλομάρτυς Φανούριε, τοῦ
ἀθανάτου Βασιλέως, στρατιῶτα ἀήττητε· Θεὸν γὰρ
δοξάσας ἐπὶ γῆς, τοῖς ἄθλοις τοῦ μαρτυρίου, ἐν
οὐρανοῖς παρ' αὐτοῦ ἀντεδοξάσθης· διὸ καὶ ἡ χάρις
σου, θαυμαστῶς ἐπενεργοῦσα, θαυματουργὸν σε

προβάλλεται, πᾶσαν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ἀπελαύνοντα, καὶ τοῖς ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσι, τὴν λύτρωσιν ταχέως παρέχοντα. Ὅθεν πάντες ὑμνοῦμέν σε, ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς, τὴν πανέορτον μνήμην σου πολυάθλε.

Ἦχος β'.

Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἀθλοφόρου, Φανουρίου τοῦ ἐν Ῥόδῳ φανερωθέντος, δεῦτε πιστοὶ πανηγυρίσωμεν· ὡς ἀστὴρ γὰρ ἀνέτειλε σήμερον, ἀγλαοφανῶς καταυγάζουσα, τοὺς βοῶντας πρὸς αὐτόν· Χαίροις Μαρτύρων τὸ κλέος, τῶν Ὁρθοδόξων προστάτης, αἰχμαλώτων ὁ ρύστης, ἀσθενούντων ὁ ἰατρός, καὶ τῶν ἐν κινδύνοις ἀντιλήπτωρ ὁ τάχιστος· παρρησίαν ὡς ἔχων πρὸς Θεόν, πρέσβευε ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ Ῥόδος εὐφραίνεται, τὴν μνήμην σου ἐπιτελοῦσα, καὶ σὺν αὐτῇ ἡ οἰκουμένη ἐορτάζει, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε Φανούριε· τὴν φερώνυμον γὰρ κλησὶν σου, τῇ εὐρέσει τῆς ἀγίας Εἰκόνοσ σου, κατάλληλον ἐπιδειξάμενος, δι' αὐτῆς ὁ πρόην ἀγνοούμενος, τοῖς χριστωνύμῳ λαῷ ἐπεγνώσθης, θαυμάτων δυνάμεις ἐνεργῶν, καὶ ἐν προστασίαις ὑπάρχων ταχύτατος. Ἀλλὰ μὴ παύση τῷ Κυρίῳ πρεσβεύων, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε, ἀξιοχρέως ἐν ἄσμασιν.

ᾠχος δ'.

Τὸν νοητὸν μαργαρίτην, τῆς εὐσεβείας ἀδελφοί, ταῖς ὑμνωδίαις στεφανώσωμεν, Φανούριον τὸν πανένδοξον Μάρτυρα, τὸν ἐκ Ῥόδου φανέντα, τῆς Ἐκκλησίας μέγαν φωστῆρα. Οὗτος γὰρ Χριστὸν ἀγαπήσας, τοῦ κόσμου κατεφρόνησε, καὶ μαρτυρίου τὴν ὁδὸν διοδεύσας, διὰ μυρίων πικρῶν βασάνων, εἰς τὴν οὐράνιον λῆξιν κατέπαυσεν· ἔνθα σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις, τοῦ ἀνεσπέρου φωτὸς ἀξιούμενος, τὸν φωτισμὸν ἡμῖν αἰτεῖται, τοῖς εὐλαβῶς τελούσι, τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν σεβάσιμον.

ᾠχος πλ. β'.

Τίς μὴ ἀνυμνήσει σε, ὦ Φανούριε Μάρτυς; τίς μὴ μακαρίσει σου, τοὺς γενναίους ἀγῶνας; σὺ γὰρ ὁμολογήσας, τοῦ Σωτῆρος τὸ ὄνομα, τοῖς βασάνοις ἔδοκιμάσθης, κρινόμενος καὶ αἰκιζόμενος, τὰς σάρκας ξεόμενος, καὶ ἐν μαγγάνῳ δεσμιούμενος, θηρῶν τε ἐν τῷ λάκκῳ, καὶ ἐν πυρὸς τῇ καμίνῳ ῥιπτόμενος. ὦ τῆς ὑπὲρ νοῦν καρτερίας σου! δι' ἧς τῶν θεομάχων τὴν ἔπαρσιν, νικητικῶς τροπώσάμενος, τῆς ζωῆς τὸν στέφανον ἀνεδήσω, καὶ παρέστις Χριστῷ τῷ Θεῷ, θαυμάτων τὰς δυνάμεις ἐνεργῶν, τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

Δόξα. ᾠχος πλ. α'. Νικηφόρου Ὁσίου τοῦ Χίου.

Σήμερον ἡ ἀγιόφθογγος ῥῆσις τοῦ Δαβίδ, ἐπὶ σοὶ πέρας εἴληφε, Φανούριε πολυάθλε, ἡ εἰς μνημόσουν αἰώνιον φάσκουσα, ἔσται δίκαιος· εἰ γὰρ καὶ

ἀμνημονηθέντων σου τῷ χρόνῳ, καὶ τῶν ἀθλητικῶν ἀγῶνων τοῦ κλέους, ἐν οὐρανῷ μέντοι μνημονευομένων, καὶ ἐν γῆ ἤδη ἐν τῇ εὐρέσει τῆς θείας Εἰκόνας σου, τὴν ἔνδοξον αὐτῶν μνήμην, μετ' ἐγκωμίων ἄγομεν· δεόμεθά σου τοίνυν θερμῶς, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστόν, μνημόνευε ἡμῶν τῶν εὐφημούντων σε, ρυόμενος κινδύνων τε καὶ θλίψεων, ταῖς πρὸς αὐτὸν ἰκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις Μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, στεφανηφόρε Ἀθλοφόρε Φανούριε, ὁ πάλαι ὑπεραθλήσας, διὰ βασάνων πολλῶν, καὶ κατατροπώσας τὸν ἀλάστορα· ὁ πλείστοις ἐν ἔτεσι, τοῖς πιστοῖς ἀγνοούμενος, καὶ τῇ εὐρέσει, τῆς πανσέπτου Εἰκόνας σου, γνωστὸς ἔνδοξε, ἐκ τῆς Ῥόδου γενόμενος· ἥλιος ὁ πολύφωτος, φωτίζων τὰ πέρατα, τῆς θαυμαστῆς χάριτός σου, τῇ ἀνεσπέρῳ φαιδρότητι. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνις ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Χαίροις Μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, θαυματοβρῦτα
Ἄθλοφόρε Φανούριε, Χριστὸν ὁ ὁμολογήσας, ἐπὶ
τυράννων λαμπρῶς, καὶ αὐτοῦ τὸ πάθος
μιμησάμενος· ὁ φράξας τὰ στόματα, τῶν θηρίων
ἐντεύξει σου, καὶ πῦρ νικήσας, τῆς καμίνου τὸ
ἄστεκτον, καὶ τὸν βύθιον, ταπεινώσας πολέμιον·
τρόπαιον ἐν τοῖς ἄθλοις σου, ὁ στήσας ἀθάνατον, καὶ
ἀθανάτου τρυφήσας, δόξης ἐν πόλῳ καὶ χάριτος.
Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ
μέγα ἔλεος.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Χαίροις Μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, δεδοξασμένε
Ἄθλοφόρε Φανούριε, ὁ γῆθεν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀναδοθεὶς
ὡς χρυσός, τῇ ἀποκαλύψει τῆς Εἰκόνοσ σου·
Θαυμάτων τὴν δύναμιν, ἐκ Θεοῦ ὁ κτησάμενος, ὁ τοὺς
δεσμῶτας, Ἱερεῖς λυτρωσάμενος, καὶ τὴν ἴασιν, τοῖς
νοσοῦσι δωρούμενος· μέγας ὁ φανερούμενος,
προστάτης καὶ πρόμαχος, τοῖς τὸ σεπτὸν σου
φωνοῦσι, καὶ ὑπερήδιστον ὄνομα. Χριστὸν ἐκδυσώπει,
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος β'.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Ἄθλοφόρου
συνελθόντες, πνευματικὴν πανήγυριν
συγκροτήσωμεν, καὶ ταῖς ὑμνωδίαις αὐτὸν
καταστέψωμεν, ἐκ καρδίας βοῶντες καὶ λέγοντες·
Μεγαλομάρτυς τοῦ Κυρίου Φανούριε, ὁ τῇ ἀθλήσει

σου τοὺς ἐχθροὺς τροπώσαμενος, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης οὐρανόθεν κομισάμενος, ὁ τοῖς αἰχμαλώτοις τὴν ἐλευθερίαν χαριζόμενος, καὶ τοῖς ἀσθενοῦσι τὴν θεραπείαν δωρούμενος, ὁ τὰ κρυπτὰ ὡς παρόντα φανερῶν, καὶ πανταχοῦ πᾶσι προφθάνων καλούμενος, πρόσδεξαι ἡμῶν τὰς ἐκ καρδίας δεήσεις, ῥυόμενος ταῖς πρεσβείαις σου ἡμᾶς, ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Παλαιόν.

Οὐράνιον ἐφύμνιον, ἐν γῆ τελεῖται λαμπρῶς, ἐπίγειον πανήγυριν, νῦν ἐορτάζει φαιδρῶς, Ἀγγέλων πολίτευμα, ἄνωθεν ὑμνωδίαις, εὐφημοῦσι τοὺς ἄθλους, κάτωθεν Ἐκκλησία, τὴν οὐράνιον δόξαν, ἦν εὗρες πόνοις καὶ ἄθλοις τοῖς σοῖς, Φανούριε ἔνδοξε.

Ἔτερον. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Φερωνύμως ἐκλάμπας, ἐκ τῆς Ῥόδου Φανούριε, ὡς φωστήρ ἀεὶ καταυγάζεις, Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα· τὴν γνῶσιν φανεροῖς γὰρ τῶν κρυπτῶν, νοσήματα διώκεις χαλεπά, καὶ παρίστασαι ταχύτατος βοηθός, τῶν πίστει ἀναβοώντων· Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ,

δόξα τῷ σὲ φανερώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, μέγιστα θαύματα.

Ἔτερον. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν τῆς Ῥόδου προστάτην, καὶ μέγαν πρόμαχον, τὸν παραδόξως γνωσθέντα, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, τῶν Μαρτύρων τὸ λαμπρὸν, κλέος Φανούριον, ἀνευφημήσωμεν πιστοί, ὅτι χάριν ἐκ Θεοῦ, δεξάμενος ἰαμάτων, φερωνύμως ὡς φῶς ἐκλάμπει, ἄδυτον πᾶσι τοῖς τιμῶσι αὐτόν.

Τὸ ὁμόηχον Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Τὸν μέγαν ἀθλητὴν, εὐφημήσωμεν πάντες, Φανούριον πιστοί, τὸν γενναῖον ὀπλίτην, καὶ Μάρτυρα πανένδοξον, τὸν ἐν χρόνοις κρυπτόμενον· ὃν ὁ Κύριος, νῦν ἐφάνερωσε πᾶσιν, ἐν τῇ Ῥόδῳ τε, καὶ ἐξ αὐτῆς παντὶ κόσμῳ, ὡς θεῖον θησαύρισμα.

Δόξα. Ὅμοιον.

Εὐφραίνου ἐν Χριστῷ, τῶν Ῥοδίων ἢ νῆσος, προστάτην ἀληθῶς, κραταιὸν κεκτημένη, τὸν ἔνδοξον Φανούριον, τὸν ἐν Μάρτυσι μέγιστον· οὗτος χάριν γάρ, παρὰ Θεοῦ δεδεγμένος, τῶν ἰάσεων, ἀσθενειῶν τῶν κατ' ἄμφω, ἰᾶται τοὺς πάσχοντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Φιλήσας τὸν Χριστόν, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα,
Φανούριος Ἄγνη, ὁ γενναῖος ὀπλίτης, Μαρτύρων
ἐτέλεσεν, ἐπὶ γῆς τὸ ἀγώνισμα· ὅθεν πρέσβευε, νῦν σὺν
αὐτῷ παρρησία, Θεονύμφευτε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν
τελούντων, αὐτοῦ τὴν πανήγυριν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀθλήσεως καύχημα, Μάρτυς Φανούριε, Χριστὸν
ἐνδυσάμενος, κατεπολέμησας, ἐχθρὸν τὸν
παμπόνηρον· ὅθεν σοῦ τὴν Εἰκόνα, τὴν ἁγίαν
εὐρόντες, ἄσμασιν εὐφημοῦμεν, καὶ τιμῶμέν σε
πίστει, καὶ πόθῳ σου δεόμεθα· Ῥῦσαι ἡμᾶς
πειρασμῶν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἐκ γῆς ἀνατείλασα, ἡ ἱερά σου Εἰκὼν, παμμακάρο
Φανούριε, τῇ Ἐκκλησίᾳ τὴν σὴν, ἐγνώρισεν ἄθλησιν·
ἥτις εὐφραινομένη, τῇ ἁγία σου δόξῃ, καὶ
καταλαμπομένη, τοῖς πολλοῖς θαύμασί σου, δοξάζει
εὐσεβῶς τὸν Θεόν, τὸν σὲ ἀναδείξαντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν ᾧρα νεότητος, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Παρθένε
Πανάχραντε, τοῦ σαρκωθέντος ἐκ σοῦ, ὁ μέγας
Φανούριος, ἤθλησε στερρόψυχως, τῆς σαρκὸς
ἀλογήσας, καὶ θράσος ἀσεβείας, τῶν τυράννων

καθεῖλεν· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν σὺν αὐτῷ, δυσώπει τὸν Κύριον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.
Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Φανουρίου ἡ μνήμη ἡ θαυμαστή, ἀνατείλασα ἄστρον ὡς φαινόν, τοῖς πέρασι σήμερον, Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, τῶν ὑπὲρ νοῦν αὐγάζει, θαυμάτων ταῖς λάμπει, καὶ τῆ φωταγωγία, τῆς ἄνωθεν χάριτος. Ὅθεν συνελθόντες, οἱ πιστοὶ ἐκ καρδίας, αὐτὸν στεφανώσωμεν, ὑμνωδίας τοῖς ἄνθεσι, καὶ συμφώνως βοήσωμεν· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐλαβῶς σε τιμῶσι, Ἀθλοφόρε ἔνδοξε.

Δόξα. Ὅμοιον.

Εἴναθλήσας τὸ πάλαι περιφανῶς, παρολκῆ τῆ τῶν χρόνων Μάρτυς σοφέ, ἄγνωστος διέμεινας, τῶν πιστῶν τῷ πληρώματι, ἀλλ' ἐπεγνώσθης τούτῳ, τὴν θείαν Εἰκόνα σου, τῆ σῆ ἀποκαλύψας, Φανούριε χάριτι· θαύμασι δ' ἐντεῦθεν, καὶ μεγίστοις σημείοις, ἐκφαίνεις τῆς δόξης σου, τὴν ἁγίαν ἐνέργειαν, τοῖς ἐκ πόθου βοῶσί σοι· Χαίροις Ἀθλητὰ τοῦ Χριστοῦ, τῶν Μαρτύρων κλέος περιλάλητον, Ἐκκλησίας ἡ δόξα, καὶ τῆς Ῥόδου καύχημα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος ἄνευ σποράς, τῆ ἀγάπη ἐνθέως κατατρωθεῖς, ὁ μέγας ἐν Μάρτυσιν, Ἀθλοφόρος Φανούριος, εἰδωλικῆς λατρείας, τὴν

πλάνην διήλεγξε, καὶ τὰς πολλὰς βασάνους, ὑπέστη ὡς ἄσαρκος· τέλος δ' ὑπομείνας, μαρτυρίου ἐν στάσει, Παρθένε Πανάμωμε, ἐν Ἐδέμ κατηξίωται, τῶν Ἁγίων τῆς στάσεως. Ὅθεν ἐκτενῶς σὺν αὐτῷ, τὸν Δεσπότην Δέσποινα ἰκέτευε, ὡς Θεὸς ἵνα σώσῃ, τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας.

Οἱ Ἀναβαθμοί, ἦτοι τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Εὐαγγέλιον, ζῆτει τῇ κυ' Ἀπριλίου.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου... Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Σήμερον ἢ μνήμη σου, ὡς ῥόδον οὐράνιον, τῇ εὐωδίᾳ τῆς χάριτος μυρίζουσα, τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ ἐπέφανε, Μεγαλομάρτυς Ἀθλοφόρε Φανούριε· ὅθεν οἱ πιστοὶ ἐν αὐτῇ συναθροισθέντες, τοῖς ἄσμασιν ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε, καὶ ἰκετικῶς ἀναβοῶμεν· Πρέσβευε Ἄγιε ἐκτενῶς, τῷ ἐν Τριάδι προσκυνουμένῳ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς σι', καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο εἰς η'. Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς κατ' Ἀλφάβητον· ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· «Κυρίλλου».

Ῥιδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἢ τροπαιοῦχος δεξιᾷ.

Ἀΰνωθεν προκύψας συμπαθῶς, ἐξ οὐρανίων ἀψίδων
Φανούριε, ἔλαμψον πλουσίως μοι τὸν φωτισμόν, τῆς
θεαυγοῦς σου χάριτος, ὡς ἂν Ἀθλοφόρε, τὴν ὑμνωδίαν
προσφέρω σοι.

Βήματι τυράννων παραστάς, καὶ τὸν Σωτῆρα κηρύξας
Φανούριε, εἶδη ὡσπερ ἄσαρκος τὰ τῶν πολλῶν,
κολαστηρίων ἠνεγκας, καὶ καθεῖλες πλάνης,
εἰδωλικῆς τὰ ὑψώματα.

Γνώσει εὐσεβείας κοσμηθεῖς, πάλαι Μαρτύρων τοῖς
ἄθλοις διέπρεψας· ἄρτι δὲ ἀνέτειλας Μάρτυς ὡς φῶς,
τῆς θαυμαστῆς Εἰκόνας σου, τῇ ἀποκαλύψει, φωτίζων
κόσμου τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Κύριον τεκοῦσα καὶ Θεόν, σωματωθέντα δι' ἄφατον
ἔλεος, ἔσωσας τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆς φθορᾶς,
Εὐλογημένη Δέσποινα· ὄθεν σὲ ὑμνοῦμεν, ὕμνον τῇ
δόξῃ σου ἄδοντες.

Κανὼν δεύτερος τοῦ Ἁγίου ἄνευ Ἀκροστιχίδος.
Ποῖημα Ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Αινέσωμεν πάντες πιστοὶ Χριστόν, τὸν δόντα τοιαύτην, ἔξουσίαν τοῖς κοίκοις, δολίου τὰ θράση καταλύειν, μεθ' ὧν ὑμνεῖσθω φαιδρῶς ὁ Φανούριος.

Φῶς θεῖον ἐδείχθης ἀειλαμπές, Φανούριε Μάρτυς, καὶ τὸν κόσμον φωταγωγεῖς, ἐν ᾧ σε φωστῆρα εὐρηκότες, ἄσματοι πάντες φαιδρῶς εὐφημοῦμέν σε.

Τὸν νέον ὀπλίτην καὶ Ἀθλητὴν, φανέντα ἐν Ῥόδῳ, κὰν ἐκρύπτετο πρὸ πολλοῦ, ὡς νέον ὑμνοῦμεν καὶ ὡς πάλαι, ὑπὲρ Χριστοῦ στερρῶς ἀθλήσαντα.

Θεοτοκίον.

Ὁλον μου τὸν πόθον πρὸς σὲ κινῶ, Ἀνύμφευτε Μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τὸν Λυτρωτὴν, ψυχὴν μου ἀθλίαν ἐν τῇ ὥρᾳ, τῆς καταδίκης Ἀγνὴ ἐλευθέρωσον.

Κανὼν πρῶτος. Ὡιδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδῶς.

Δυνάμει Φανούριε σοφέ, Σταυροῦ καθοπλισάμενος, πρὸς συμπλοκὴν ἀνδρείως ἐχώρησας, κατὰ τῆς πλάνης καὶ ταύτης ἡσχυνας, τὰς ἐπάρσεις· ὅθεν σε, ἀμαράντῳ ἔστεψε, θείας δόξης στεφάνῳ ὁ Κύριος.

Ἐπέστης ἀνόμων δικαστῶν, τῷ βήματι Φανούριε, καὶ παρ' αὐτῶν ἀδίκως κρινόμενος, ἐδραῖος ὄφθης ἐν στάσει πίστεως· ἡλικίας ἄνθος δέ, παριδὼν ὡς πάνσοφος, τοῖς βασάνοις τὸ σῶμα ἠνάλωσας.

Ζηλώσας τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ, Φανούριε μεγάλαθλε, τῆς τῶν ἐχθρῶν μανίας ἠλόγησας, καὶ λίθων χαίρων ἐπὶ τοῦ στόματος, καὶ τῆς κάρας ἔφερες, διακρούσεις ἔνδοξε, τὰς σφοδρὰς ὡς ἀδάμας στερρότατος.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦντες τὸν τόκον σου πιστῶς, Παρθένε
Θεονύμφευτε, δι' οὗ ἄρας τῆς πάλαι ἐρρύσθημεν, ἐν
κατανύξει ἀναβοῶμέν σοι· Χαῖρε Μήτηρ Πάναγνε,
οἰκουμένης καύχημα, καὶ ἀνθρώπων τὸ θεῖον
διάσωμα.

Κανὼν δεύτερος. Σὺ εἶ τὸ στερῶμα.

Υμνοῖς τὸν Φανούριον, δαυϊτικῶς φαιδρῶς ἄσωμεν,
ὡς θαυμαστὸς τοῖς Ἁγίοις ὄντως, ὁ Θεὸς ἐστι λέγοντες.
Ρῶσίν μοι δωρήσασθαι, τῶν ψυχικῶν παθῶν Ἄγιε,
σαῖς προσευχαῖς αἴτησαι ταῖς θείαις, ὅπως τύχω
ἀφέσεως.

Θεοτοκίον.

Εὔρω σε προστάτιν μου, ἐν τοῖς κινδύνοις
Πανάχραντε, Μήτηρ Θεοῦ, μετὰ Φανουρίου, ἐν ἡμέρᾳ
τῆς κρίσεως.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν περιλάλητον Χριστοῦ Ἀθλοφόρον, τῆς Ἐκκλησίας
τὸν λαμπρὸν στεφανίτην, τὸν ὄντως περιβόητον, ἐν
θαύμασι πιστοί, τὸν κλεινὸν Φανούριον, τὸν ἐκ Ῥόδου
γνωσθέντα, πάντες εὐφημήσωμεν, πρὸς αὐτὸν
ἐκβοῶντες· Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Θεόν, τὸν ἐν
ὑψίστοις τρανῶς σε δοξάσαντα.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τοῦ Ἀθλοφόρου ὁ Ναὸς ἀνεδείχθη, τῶν ἀσθενούντων
θαυμαστὸν ἰατρεῖον, ἐν ᾧ δεῦτε συνδράμωμεν,
βοῶντες οἱ πιστοί· Ἄγιε Φανούριε, τῶν Ῥοδίων
προστάτα, καὶ πιστῶν τὸ στήριγμα, παρρησίαν ὡς
ἔχων, μὴ ἐπιλάθου πάντων τῶν τὴν σὴν, ἐπιτελούντων
ἐκ πόθου πανήγυριν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν Βασιλέα τοῦ παντὸς καὶ Σωτῆρα, τῶν Θεοτόκον σε
πιστῶς εὐφημούντων, ὥσπερ Υἱῶ σου πρέσβευε,
ἀπαύστως καὶ Θεῶ, δοῦναι ὡς φιλάνθρωπος,
εὐπραγίαν ἐν βίῳ, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς
φαιδρῶς ἐκτελοῦσιν, ἐν ὑμνωδίας σήμερον Ἄγνή, τοῦ
Φανουρίου τὸ θεῖον μνημόσυνον.

Κανὼν πρῶτος. Ὡιδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Ἡ΄πλωται τὸ σῶμα σου, ἐδάφει Φανούριε, Μάρτυς τῆς
γῆς καὶ δικαστοῦ, τῇ θεομάχῳ προσταγῇ, ἐδάρη
σφοδρότατα, σοῦ μηδαμῶς καταβληθέντος πολυάλθε,
ἀλλὰ Χριστῶ τῷ Θεῶ ὕμνον ψάλλοντος.

Θέλοντες συλήσασθαι, τὸν πλοῦτον Φανούριε, τῆς σῆς
ψυχῆς οἱ δυσμενεῖς, ὄνυξι Μάρτυς σιδηροῖς, τὰς
σάρκας σου ἔξεσαν, ἀλλὰ τῇ σῇ ἀκαταπλήκτῳ
στερρότητι, τὴν κατασχύνην μισθὸν ἐκληρώσαντο.

Γ΄σχυσας Φανούριε, ἐχθρῶν τὴν παράταξιν,
καταβαλεῖν περιφανῶς· σὺ γὰρ πολλοῖς ἐν αἰκισμοῖς,
σφοδρῶς ἐταζόμενος, καὶ ἐν εἰρκτῇ τῇ ζοφερᾷ

κακουχούμενος, Θεοῦ πρὸς αἶνον ἐκίνης τὰ χεῖλη σου.

Θεοτοκίον.

Ρ'ῦσαι με τὸν δοῦλόν σου, ἐχθροῦ τοῦ ἀλάστορος, τῶν πονηρῶν μεθοδειῶν, δι' ὧν παθῶν εἰς μολυσμόν, βυθίσαι σπουδάζει με, ἵνα πιστῶς Θεοκυῆτορ κραυγάζω σοι· Χαῖρε Παρθένε ἀνθρώπων βοήθεια.

Κανὼν δεύτερος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Λίθοις Μάρτυς βαλλόμενον, σοῦ τὸ θεῖον στόμα καὶ τιμιώτατον, δι' οὗ Κύριον ἐδόξαζες, τὸν δοξάσαντά σε ἐν τοῖς θαύμασιν.

Ε'πλατύνθη πρὸς αἴνεσιν, τὸ σὸν θεῖον στόμα λίθοις συνθλώμενον, τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνεκραύγαζες· Εἴλκυσα σὸν πνεῦμα διὰ στόματος.

Καὶ ἐν ράβδοις τυπτόμενος, ἔφερες γενναίως Μάρτυς Φανούριε, τὰς πληγὰς φαιδρῶς τὸ πρόσωπον, ὡσπερ ἄλλου ὄντος σοῦ τοῦ πάσχοντος.

Θεοτοκίον.

Γ'σουργὸν τῷ γεννήτορι, Λόγον ἐκ λαγόνων σου ἐσωμάτωσας· ὅθεν ὠφθης ὑπερέχουσα, ποιημάτων πάντων, Κόρη Δέσποινα.

Κανὼν πρῶτος. Ὡιδὴ ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Καμίνου ἐπέβης, τὸ πῦρ εὐθαρσῶς, δροσιζόμενος δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, τοὺς Παῖδας μιμησάμενος, Φανούριε τοὺς τρεῖς, τοὺς ἐν τῇ Βαβυλῶνι· σὺ γὰρ

Χριστοῦ ὑπῆρχες, τοῦ Θεοῦ τῷ ἔρωτι, ἀκατασχέτως
πυρπολούμενος.

Λαμπάσι τὴν σάρκα, φλεχθεὶς ἀπηνῶς, ἡγεμόνος
ἀθέου τῷ δόγματι, εἰδώλων ματαιότητος, λατρείας
ἐναγοῦς, κατέκαυσας τὸ σέβας, ὡς ὕλην σαθροτάτην,
θαυμαστὲ Φανούριε· διὸ ὁ Κτίστης σε ἐδόξασε.

Μαγγάνω τὸ σῶμα, σοφὲ προσδεθείς, τὴν ψυχὴν
ἐλευθέραν ἀνύψωσας, Χριστῷ τῷ παρασχόντι σοι,
ὑπόθεν τὴν ἰσχύν, καὶ γέγονας τοῦ πάθους, ἐκείνου
ἰκνηλάτης· ᾧ ἀπαύστως πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν πόθῳ
εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Γλέωσαι Μῆτερ, Παρθένε Ἄγνη, τὸν ἐκ σοῦ
σαρκωθέντα Φιλάνθρωπον, Χριστὸν τὸν πάντων
Κύριον, ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς, βοῶσί σοι ἐκ πόθου, τὸ
Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· Χαῖρε Θεονύμφευτε, τῆς
εὐσπλαγχνίας μέγα πέλαγος.

Κανὼν δεύτερος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἵνα τί με βιάζης, Κύριον ἀρνήσασθαι ὃν ἐπεπόθησα,
ἐκ μητρῶν σπλάγχνων; καὶ αὐτὸν νῦν ποθῶ
ἀγκαλίσασθαι, διὰ τῶν βασάνων, καὶ μετ' αὐτοῦ
βασιλεῦσαι, τῷ τυράννῳ ἐβόας Φανούριε.

Ἵνα τί ταῖς θωπείαις, σπεύδης ἀτονῆσαί μου ψυχῆς τὸ
εὔτονον; ἦν θερμαίνει χάρις, ἐπιλάμπουσι θεαῖς
φωτίζουσα, σὺ δὲ νῦν μωραίνεις, αὐτὴν χαινώσαι
πονηρίαις, τῷ τυράννῳ ἐβόα Φανούριος.

Ἴνα τί ταῖς θωπείαις, σπεύδης ἐκχαυνῶσαί μου
ψυχῆς τὸ πρόθυμον; τριχῶν γὰρ οὐκ ἔχεις, κἂν
ἐγγίσαι καὶ ταύταις γὰρ Κύριος, ἀριθμῶ κατέχει, σὺ δὲ
πονῶν καταλυθήσῃ, ἀνεβόα λαμπρῶς ὁ Φανούριος.

Θεοτοκίον.

Μυστικὴ μυροθήκη, χαῖρε τὸ ἠδύπνοον μύρον ἢ
βρύουσα· χαῖρε θεία κρήνη, ἢ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν
ἀναβλύζουσα· χαῖρε ἢ τὸν βότρυν, τὸν τῆς ζωῆς
καρποφοροῦσα, ἀγεώργητος ἄμπελος Δέσποινα.

Κανὼν πρῶτος. Ὠιδὴ στ'. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Νέος πέλων κομιδῆ, τῇ σαρκὶ τὸν παλαιόν,
ἐταπείνωσας Σατάν, ἐν τοῖς ἄθλοις σου στερρῶς, ὅς
ᾔχετο, ἐν τῷ ἀέρι, κλαίων Φανούριε.

Ξενωθείς τῶν ἐπὶ γῆς, ἀνενέργητος ἐν σοί, καθωράθη
ἢ ὀρμή, τῶν θηρίων ἀληθῶς, Φανούριε,
Μεγαλομάρτυς· ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Ὁ' τῇ πέτρα πιεσθείς, καὶ οὐδόλως συντριβείς, καὶ
συντρίψας ὑπ' αὐτήν, τὴν μανίαν τῶν ἐχθρῶν,
Φανούριε, σὲ εὐφημοῦμεν, ὅτι δεδόξασαι.

Θεοτοκίον.

Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν, χάριτός σου τῷ φωτί,
σκοτισθεῖσαν χαλεπῶς, ἁμαρτίαις ταῖς πολλαῖς,
Θεόνυμφε, ἵνα γεραίρω, τὰ μεγαλεῖά σου.

Κανὼν δεύτερος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἡ ῥόδος νῦν σε φρουρόν, καὶ πᾶσα πόλις
συλλήπτορα, ὁ οὐρανὸς οἰκιστήν, οἱ Ἄγγελοι
σύσκηνον, ἡ γῆ δὲ ἐπλούτησε, θησαυρόν χαρίτων, ὃ
Φανούριε πανθαύμαστε.

Θεὸς ἐκ βάθρων τῆς γῆς, πηγὴν θαυμάτων ἀνέβλυσε,
τὸν Φανουρίου Ναόν, ἐξ οὗ οἱ προσερχόμενοι, τῶν
κινδύνων λύτρωσιν, καὶ σωμάτων ῥῶσιν, καὶ ψυχῆς
τροφὴν λαμβάνουσιν.

Ἐν τῇ καμίνου φλογί, αἱ τρίχες οὐ κατεφλέχθησαν· ἐν
τῇ καρδίᾳ σου γάρ, ἄλλο πῦρ ἐκρύπτετο, ἀγάπης τοῦ
Κτίστου σου, Ἀθλητὰ γενναῖε, ὑπὲρ οὗ τὸ σῶμα
προὔδωκας.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἀγεώργητος γῆ, τὸν γεωργὸν ἠκυήσασα, καὶ
πάντων δημιουργὸν, τὴν ὑλομανήσασαν, ψυχὴν μου
τοῖς πάθεσι, καρποφόρον δεῖξον, διὰ θείας
ἐπιγνώσεως.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἰερεῖς διέσωσας, αἰχμαλωσίας ἀθέου, καὶ δεσμὰ
συνέθλασας, δυνάμει θείᾳ θεόφρον· ἤσχυνας,
τυράννων θράση γενναιοφρόνως· εὐφρανας, Ἀγγέλων
τάξεις Μεγαλομάρτυς· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, θεῖε
ὀπλίτα, Φανούριε ἔνδοξε.

Ὁ Οἶκος.

Ποίους ὕμνους προσοίσω, τῷ ὑπεραπέκεινα ὕμνων ἀπάντων ἀθλήσαντι; ποίοις δὲ ἐγκωμίων ἄνθεσι τὴν κεφαλὴν καταστέψω, τοῦ ὑπ' Ἀγγέλων οὐρανίῳ στέφει τὴν κεφαλὴν κοσμηθέντος; νέος ὢν, ἀπαλῆ τῇ σαρκὶ τῷ δολίῳ προσπλακείς, γενναίως εἰς γῆν κατερῥάξε, τὸν τύραννον καταπλήξας· εἰς γῆν δὲ τὸ σῶμα αὐτοῦ καταχωθέν, ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων χορεύει αἰωνίως τὸ πνεῦμα. Ὅθεν αὐτῷ ἐκβοήσωμεν· Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ παντοίων κινδύνων, θεῖε ὀπλίτα, Φανούριε ἔνδοξε.

Μηνολόγιον.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς (Αὐγούστου), Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Φανουρίου τοῦ Νεοφανοῦς.

Στίχοι.

Φανούριος φῶς πᾶσι πιστοῖς παρέχει,
Κἂν εἰς σκότος δ' ἔκειτο τῆς γαίας μέγα.
Εἰκάδι ἐβδομάτη Φανουρίου σηκὸς γῆθεν φάνθη.

Συναξάριον.

Οὗτος ὁ ἐνδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἀθλητῆς Φανούριος πόθεν ἦν καὶ ποίῳ καιρῷ τοῦ μαρτυρίου τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσε καὶ τίνες οἱ τούτου γεννήτορες, οὐδὲν ἔχομεν εἰπεῖν, τῶν περὶ αὐτοῦ ἀφανῶν καὶ ἀγνώστων γενομένων ἄχρι τοῦ ἰδ' αἰῶνος ὅτε ἡ Εἰκὼν αὐτοῦ εὐρέθη παραδόξως ἐν Ῥόδῳ, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς ἀρχιερατείας τοῦ Μητροπολίτου Ῥόδου Νείλου τοῦ Μυρσινιάτου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἠβουλήθησαν οἱ τῆς Ῥόδου κυριεύοντες ἐπανορθώσασθαι τὰ τείχη τῆς πόλεως καὶ συνάγοντες τὴν πρὸς

τοῦτο ἀναγκαῖαν ὕλην ἦλθον εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς πόλεως, ἔνθα ὑπῆρχον κατεδαφισμένα οἰκοδομαί, καὶ ἀνασκάπτοντες αὐτὰς ἀνεκαλύφθη αὐτοῖς Ναὸς ἱερός, κείμενος ἐν ἐρειπίοις. Ποιήσαντες δὲ τὴν ἀνασκαφὴν μέχρι τοῦ δαπέδου εὔρον μεταξὺ τῶν πολλῶν σεσαθρωμένων Εἰκόνων καὶ μίαν ἄσηπτον, ἣτις ἦν ὡς νεωστὶ ἱστορηθεῖσα. Τότε κληθεὶς ὁ προειρημένος Ἀρχιερεὺς Νεῖλος ἀνέγνω τὸ τοῦ εἰκονιζομένου Ἁγίου ὄνομα· γέγραπται γὰρ ἐπ' αὐτῆς ἡ ἐπιγραφή: «Ὁ Ἅγιος Φανούριος».

Ἐν αὐτῇ ἱστορεῖτο ὁ Ἅγιος ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ, φέρων στρατιωτικὴν περιβολὴν καὶ βαστάζων ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ Σταυρὸν μετὰ λαμπάδος ἀνημμένης, πέριξ δὲ τῆς ἱερᾶς αὐτοῦ μορφῆς εἰκονίζοντο δώδεκα σκηναὶ ἐκ τῶν αὐτοῦ ἐνδόξων μαρτυριῶν, ἐν αἷς ὁ Μάρτυς ἐδείκνυτο· ἰστάμενος ἐν μέσῳ στρατιωτῶν κρινόμενος πρὸ τοῦ ἡγεμόνος, τῶν στρατιωτῶν πληττόντων διὰ πετρῶν τὸ στόμα καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· ἠπλωμένος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ μαστιζόμενος ὑπὸ στρατιωτῶν· καθήμενος γυμνὸς καὶ ὄνυξι σιδηροῖς ξεόμενος τὰς σάρκας· κεκλεισμένος ἐν τῇ φυλακῇ· ἰστάμενος καὶ ἐταζόμενος ἐπὶ βήματος τυρανικοῦ· κατακαιόμενος τὰ μέλη ὑπὸ λαμπάδων ἀνημμένων· ἐπὶ μαγγάνου προσδεδεμένος καὶ βασανιζόμενος· ἐν μέσῳ θηρίων ἀγρίων ἰστάμενος ἀβλαβής· κείμενος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ φέρων ἐπὶ τοῦ σώματος λίθον μέγα· ἐν τῷ ναῷ τῶν εἰδώλων ἰστάμενος βαστάζων ταῖς παλάμαις ἄνθρακας ἀνημμένους, καὶ τις τῷ ἀέρι δαίμων ὀχούμενος, θρηνῶν καὶ ὀδυρόμενος· καὶ, ἰστάμενος ἐν μέσῳ φλεγομένης καμίνου, αἶρων τὰς χεῖρας πρὸς οὐρανόν.

Θαυμάσας οὖν ὁ μακάριος Νεῖλος καὶ παραλαβὼν τὴν ἁγίαν Εἰκόνα ἐκήρυξε τὴν θαυμαστὴν τοῦ Ἁγίου φανέρωσιν καὶ λαβὼν ἄδειαν παρὰ τοῦ τῆς νήσου ἡγεμόνος ἀνήγειρε τῷ Μάρτυρι περικαλέστατον Ναόν, ἔξω τῆς πόλεως, ἐν τῷ τόπῳ ἔνθα εὐρέθη ἡ αὐτοῦ Εἰκὼν, ὅστις διὰ τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου ἀνεδείχθη πηγὴ ἰαμάτων καὶ ἰατροῦ ἄμισθον τοῖς προσερχομένοις.

Κανὼν πρῶτος. Ὠιδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες εὐσεβεία.

Παρέστης ἐν εἰδώλων τῷ τεμένει, ἀνημμένους
ἄνθρακας, φέρων παλάμαις σου, καὶ τοὺς δυσμενεῖς

ἐχθροὺς κατέπληξας, μὴ φλεγόμενος σοφέ, ἐν τῷ
κραυγάζειν σε· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ρήμάτων προσευχῆς σου ἐπακούσας, Ἀθλητὰ
Φανούριε, Χριστὸς ὁ Κύριος, καμίνου τὸ πῦρ σοφέ
ἐδρόσισεν, ἐν ᾧ ἴστασο αὐτῷ, ψάλλων ἐκ πίστεως· Ὁ
τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σαρκὸς σου ἀπανθούσης ἀλογήσας, μαρτυρίου
ἦνυσας, πάλαι τὸ στάδιον, καὶ πᾶσι γνωστὸς ἐγένου
Ἄγιε, τῇ εὐρέσει τῆς σεπτῆς, ἄρτι Εἰκόνος σου, ἐν ἧ
ὀρῶνται ἀγώνων σου τὰ εἶδη.

Θεοτοκίον.

Λαὸν σου Θεοτόκε τὸν ὑμνοῦντα, τὸ φρικτὸν
μυστήριον, τοῦ θείου τόκου σου, ἐκ πάσης ὀργῆς καὶ
περιστάσεως, καὶ παντοίων πειρασμῶν, ῥῦσαι ὡς
ἔχουσα, πρὸς τὸν Δεσπότην πολλὴν τὴν παρρησίαν.

Κανὼν δεύτερος. Παῖδες Ἑβραίων.

Λίθοις βαρούμενος τὸ σῶμα, ὁ Φανούριος πρὸς σέ
Σωτῆρ ἐβόα· Ἐν τῇ πέτρα τῶν σῶν, Χριστέ μου
θελημάτων, στερεωθεὶς τὸ σῶμά μου, ταῖς βασάνοις
ἀναλίσκω.

Νῦν στερεοῦται τοῦ Κυρίου, Εὐαγγέλιον ὃ ἔφη
Ἀποστόλοις· ὁ κρυπτόμενος γάρ, Ναὸς τοῦ
Φανουρίου, ὁ ἐν τῇ Ῥόδῳ πρὸ πολλοῦ, εἰς ἡμᾶς νῦν
φανεροῦται.

Ἐστης ἐν μέσῳ τῶν θηρίων, ὃ Φανούριε, παραδοθεὶς εἰς βρῶσιν, ἀλλ' ἐφλέχθη σφοδρῶς, τυράννου ἢ καρδία, ὅτε σὲ εἶδε Δανιήλ, νέον ὄντα ἐν σταδίῳ.

Θεοτοκίον.

Ὁ ῥος κατάσκιον ἐφάνης, ἀχειρότμητος ἐξ οὗ ἐτμήθη λίθος· τὴν λιθώδη διό, κατάνυξον ψυχὴν μου, πεπωρωμένην Δέσποινα, ταῖς πικραῖς φιληδονίαις.

Κανὼν πρῶτος. Ὠιδὴ η' . Ὁν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Τοὺς τρεῖς ἀπελύτρωσας, ἐκ Κρήτης Ἱερεῖς, τῇ ἐπιστάσιᾳ σου, δουλείας τῆς πικρᾶς, πατάξας τυφλώσει, τοὺς κυρίους αὐτῶν, καὶ μελῶν παρέσει, Φανούριε παμμακάρι.

Υμνεῖ ἡ Ῥοδόνησος, τὴν χάριν σου πιστῶς, προστάτην σὲ ἔχουσα, Φανούριε καλόν, ἣν τήρει ἐδραῖαν, ἐν τῇ πέτρᾳ αἰεὶ, τῆς θεοσεβείας, θερμῇ ἐπισκοπῇ σου.

Φωτίζεις Φανούριε, θαυμάτων σου φωτὶ, τοὺς πίστει προστρέχοντας, τῷ θείῳ σου Ναῶ, ἐν ᾧ συνελθόντες, εὐλαβῶς καὶ ἡμεῖς, τὸ φῶς ἐξαιτοῦμεν, τῆς θείας χάριτός σου.

Θεοτοκίον.

Ὁ ῥθρίζει τὸ πνεῦμά μου, Πανάκραντε πρὸς σέ, καὶ ἄδων σοι ἄσματα, κραυγάζω ἐκ ψυχῆς· Ὡς εὐσπλαγχνος Μήτηρ, βοηθός μοι γενοῦ, τῇ σῇ ἀντιλήψει, ἐν βίου ταῖς ἀνάγκαις.

Κανὼν δεύτερος. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ.

Τὸν ὠραῖον Νυμφίον ἀγαπήσας, σοῦ τὸ νέον καὶ εὐανθοῦν σαρκίον, ὑπὲρ αὐτοῦ ταῖς μάστιξι παρέδωκας, ἐκβοῶν σὺν πόθῳ· Πότε σὲ κερδήσω, συνὼν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς ξοάνοις οὐκ ἔκλινας τὸ γόνυ, τοῖς εἰδώλοις οὐκ ἔνειμας θυσίαν, ἀλλὰ Χριστὸν ἀνδρείως ἀνεκήρυττες, φέρων τὰς αἰνέσεις, ὡς Θεῷ τῶν ὄλων, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θαρσαλέως καὶ μᾶλα ῥωμαλέως, τῷ τυράννῳ ἐβόας μετὰ θάρσους· Οὐ δειλιῶ ὧ τυράννε τὰς μάστιγας· ἔχω γὰρ Σωτῆρα, ὃς με ἐξελεῖται, ταχέως τῶν χειρῶν σου.

Θεοτοκίον.

Γ'σταμένων βεβαίωσις ὑπάρχεις, καὶ πεσόντων ἀνόρθωσις Παρθένε· διὸ καταπτωθέντα με ἀνάστησον, ἵνα σε δοξάζω, τὴν Εὐλογημένην, καὶ Κεχαριτωμένην.

Κανὼν πρῶτος. Ὡιδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Χαίροις Ἀθλητὰ Φανούριε, τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, ἔνθεον καύχημα· σὺ μαρτυρικῶς, ἐπιτελέσας τὸν δρόμον σου, τῶν θαυμάτων τὴν χάριν ἐπλούτησας, καὶ πανταχοῦ προφθάνων, σῶζεις ἐν τάχει τοὺς καλοῦντάς σε.

Ψάλλων τῷ Θεῷ Φανούριε, ἐν οὐρανοῖς τὸν ὕμνον, δέχου τὰ ἄσματα, τῶν σῶν ἱκετῶν, καὶ τὰ αἰτήματα

πάρεχε, ἃ θαρρόυντές σοι Μάρτυς προσάγομεν, ἵνα ὡς εὐεργέτην, ἡμῶν ἀεὶ σε μακαρίζομεν.

Ω" τῆς ὑπὲρ νοῦν Φανούριε, ἥς ἐν Μαρτύρων δόμοις, δόξης ἐπέτυχες! ὦ τῆς θαυμαστῆς, οὐρανίου σου χάριτος· δι' ἥς φαίνεις τῷ κόσμῳ ὡς ἥλιος, ἅπαντας φερωνύμως, καταπυρσεύων τοὺς τιμῶντάς σε.

Θεοτοκίον.

Υμνοῖς εὐλαβῶς τιμῶμέν σε, Θεοκυῆτορ Κόρη, καὶ ἀνακράζομεν· Πρόφθασον Ἀγνή, τῷ ἀμετρήτῳ ἐλέει σου, τὴν εἰρήνην ἡμῖν πρυτανεύουσα, τοῖς ἐκ τῆς ἁμαρτίας, ἀπεγνωσμένοις Παμμακάριστε.

Κανὼν δεύτερος. Κυρίως Θεοτόκον.

Εἰς γῆν τὰ τῶν εἰδώλων, ξόανα συντριβείς, εἰς οὐρανὸν ἀνυψώσας τὰς χεῖράς σου, καὶ τῶν δαιμόνων τὰ σίφη, θρήνων ἐπλήρωσας.

Ὡς ῥύστης τῶν ἐν θλίψει, σὲ λιτανευόντων, ῥῦσαι με πάσης κακίας Φανούριε, τὸν πεποιθότα παμμακάκαρ, ἐπὶ τῇ σκέπῃ σου.

Ὁ τύραννος ἠσχύνθη, ὅτε σε ἐώρα, ἐν τοῖς κινδύνοις ἀεὶ ἀκμαιότερον, ἐκμυκτηρίζοντα τούτου, τὴν ἀθεότητα.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οὔσα δοχεῖον, φώτισον Παρθένε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχὴν μου τοῖς πάθεσιν· ὅπως ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ἀεὶ δοξάζω σε.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Νῦν Ῥόδος μεγαλύνεται, τῇ εὐρέσει τοῦ θεοῦ, Ναοῦ σου παμμακάριστε, ὦ Φανούριε Μάρτυς, καὶ χαίρει ἐγκαυχωμένη, σῶν θαυμάτων τῷ πλήθει· Ἱερεῖς γὰρ διέσωσας, τρεῖς δουλείας ἀθέου, ὄναρ φανείς, τοῖς κυρίοις τούτων καὶ ἐπιπλήξας, τυφλότητι, κωλότητι, τὸ σκληρὸν ἐκμαλάξας.

Ἔτερον. Ὅμοιον.

Τὸν πρόην ὄντα ἄγνωστον, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλὰ γνωσθέντα ὕστερον, παραδόξῳ εὐρέσει, τῆς θείας αὐτοῦ Εἰκόνοσ, ἐκ τῆς Ῥόδου τῷ κόσμῳ, Φανούριον ὑμνήσωμεν, τὸν λαμπρὸν στεφανίτην, ὅτι ἡμῶν, τῶν πιστῶν προστάτης ταχὺς ὑπάρχει, καὶ πρέσβυς ἀκαταίσχυντος, πρὸς Χριστὸν τὸν Σωτῆρα.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Φανούριον τιμήσωμεν, τὸν μέγιστον ἐν Μάρτυσι, τὸν ἐκ τῆς Ῥόδου γνωσθέντα, τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ· θαυμάτων γὰρ τὴν δύναμιν, παρὰ Θεοῦ δεξάμενος, τοῖς αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, καὶ τοῖς νοσοῦσι τὴν χάριν, τῶν ἰαμάτων παρέχει.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Ἀπειρόγαμε, Ἀγνή Θεογεννήτρια, Εὐλογημένη Μαρία, τῆς σωτηρίας ἡ πύλη, τῷ ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, φρικτῶς ἐνανθρωπήσαντι, σὺν Φανουρίῳ πρέσβευε, τῷ κραταιῷ Ἀθλοφόρῳ, ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστῶμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν οὐρανῷ καὶ ἐν γῆ, ἀγαλλίαμα σήμερον, ὅτι γῆθεν ἤνθησε, λύτρον μέγα σωτήριον, Ναὸς ὁ θεῖος καὶ πανυπέριτος, τοῦ Φανουρίου· πιστοὶ προσδράμετε, ἅπαντες σήμερον, ἐν ἀσμάτων ἀνθεσιν, ὅπως δεινῶν, λύσιν ἀπολαύσητε, αὐτοῦ δεόμενοι.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! παιδίον ὦν κομιδῆ, ὁ γενναῖος Φανούριος, χωρὶς ὅπλων ἴσταται, ἐν σταδίῳ φαιδρότατος, μετὰ ἐνόπλων ἀγωνιζόμενος, μετὰ αὐτῶν κοῖ μαχόμενος. Ὡ τῆς ἀνδρείας σου, καὶ στερῆρας ἀθλήσεως, φίλε Θεοῦ! πῶς ἐχθροὺς κατέβαλες, τοὺς πολεμοῦντάς σε.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ μαργαρίτης Θεοῦ, ὁ ἀγρῷ πρὶν κρυπτόμενος, νῦν ἐν Ῥόδῳ ἠῤῥασται, θησαυρὸς ὡς πολύτιμος, πλουτίζων τέρπων φωτίζων ἅπαντας, τοὺς προσιόντας αὐτῷ ἐκ πίστεως· ὅστις Φανούριος, ἔστιν ὁ παμμέγιστος Μάρτυς Χριστοῦ, ὃν ἐγκωμιάζοντες, νῦν μεγαλύνομεν.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐκ τῶν λαγόνων τῆς γῆς, θαυμαστῶς ἀνατείλασα, ἡ Εἰκὼν σου ἐνδοξε, Ἀθλοφόρε Φανούριε, ἐποίησέ σε τὸν πρόην ἀγνωστον, γνωστὸν τῷ κόσμῳ Μεγαλομάρτυρα, μέγαν ἐν

θαύμασι, καὶ πιστῶν ἀκοίμητον προασπιστήν, τῶν ἀνευφημούντων σε, θείοις ἐν ἄσμασι.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ἐπέλαμψε σήμερον εὐφρόσυνος ἑορτή, καὶ θεία πανήγυρις, Φανουρίου τοῦ πολυάθλου καὶ γενναιόφρονος· οὗτος γὰρ ἐν ἀδήλοις ἀθλήσας καιροῖς, ἄδηλος ἦν, Ναός τε καὶ τοῦνομα αὐτοῦ, πᾶσιν ὑπῆρχεν ἀγνώριστος· τυράννων δὲ ἄλλοφύλων, κατακρατησάντων Ῥόδου τῆς περιφήμου, καὶ τὰς κατεδαφισμένας ἐλεπόλεις ἀνακωννύντων, Ναός αὐτοῦ καὶ Εἰκὼν ἐφάνη ὑπέρλαμπρος, ὡς ἡγεμονικῆ ἀδεία ἀνακαινισθεῖς, πηγὴ ἀνεδείχθη θαυμάτων, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ θαυμαστοῦ ὄντος, ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἠ' γ' καὶ στ' Ὁιδῆ. Ἀπόστολον ζητεῖ τῆ β' Σεπτεμβρίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆ κοστ' Ὀκτωβρίου, ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάριον

Χαίροις ὁ ἐν Ῥόδῳ φανερωθεὶς, καὶ ἐξανατείλας,
ὥσπερ ἥλιος ἐξ αὐτῆς, πᾶσαν καταυγάζων, Χριστοῦ τὴν
Ἐκκλησίαν, θαυμάτων σου τῷ πλήθει, Μάρτυς
Φανούριε.

Στίχοι.

*Ὁ τῆς Ῥόδου Κύριλλος ἀνύμνησέ σε,
Τὸν καλὸν Φανούριε Ῥόδου προστάτην.*

